

— Само злодѣйцытъ са кълнѣтъ, азъ са обѣщавамъ.

— Господа, извика младыйтъ де-Варгасъ, нека почнемъ работата си, предлежи да отървемъ Еммануила Аргозо или да умремъ.

— Но този калугерь... заблѣжи донъ Валеро.

— Богъ преобрѣща злото на добро, рече Жозе.

— Да не сте полудѣли донъ Естеване? попыта донъ Хименесъ. Искате да ни предадете на инквизиціята?

— Богъ преобрѣща злото на добро, повтори Естеванъ. Богъ благоволи да преобрѣне този инквизиторъ въ добро и състрадателно сжцество, и ще ни помогне. Не бойте са, донъ Хименесе. Да видѣмъ, господарю, готовъ ли сте да турите въ расположеніето ми сичкытъ ваши силы?

— Споредъ условіята, господине, отговори Мандаменто. Нашиятъ силы растѣтъ и са смаляватъ споредъ исканьето и заплатата на кліентытъ ни.

— Не е приказската за заплатата; ще заплатѣмъ щедро.

— Двѣстѣ хиляды *реала*? рече ми Кокко.

— Можете ли чрезъ тѣзи заплатата да турите на кракъ триста или четиристотинъ добры мѣжы?

— Дѣ ще ги намѣри? попыта донъ Хименесъ.

— Той бы намѣрилъ въ нужда и двайсетъ хиляды, рече Жозе.

— Могъ, рече Мандаменто; но съ притурка на двайсетъ хиляды *реала* еще за пѣтны разноски. Ще призовѣмъ отъ околнытъ градове мнозина събратія.

— Азъ ги давамъ; извика донъ Хименесъ.

— Благоволѣте прочее да ми дадете писмено обѣщаніето си за да запишѣмъ порѣчката ви въ тевтеря на братството.

Естеванъ написа слѣдующето:

„Обѣщавамъ са въ честъта си да заплатѣмъ на Мандаменто, главатаря на Гардунята, двѣстѣ хиляды *реала* на